ז א מיי' פ"ח מהלכות פסה"מ הלכה ג:
ח ב מיי' שם הל' ד:
ט ג מיי' פ"י שם הל' ג:
י ד מיי' שם הלכה ב:
יא ה מיי' שם הל' ג:

פי' הרז"ה

בחובה ובסופה דאושה ליה חובה בין שהיא מרובה או מועטת או שוה איידי דתנא חובה תנא נמי נדבה ואי אפשר לומר כפי' החכם שאמר שלא יתכן לשומע להפרש בין חטאת לחובה שהחטאת גם היא חובה אינו שומע זה לא שמיעה ליה ריישא דמתני חטאת שנתערבה בחובה: ג בד"א בחוב' ובנדב' אבל בחוב' שנתערבו זו בזו פ' והן סתומות אחת לזו ואחת לזו מחצה כשר ומחצה פסול פ' ואותו המחצה הכשר יקרב רביע חטאת ורביע עולה ומספקינן לחומרא כי החטאות היו מאשה זו והעולות מאשה זו והמחצה הנשאר נתפרשו כולן לזו שהקריבה חטאות עולות ולזו שהקריבה עולות חטאות והוו להו חטאת ועולה שנתערבה וימותו: **אחת** לזו ושתים לזו ושלש לזו וכו' המוקט כשר פ' והוא קרב חציו חטאת וחציו עולה ומספקא נאמר לחומרא כי המחצה ממה שהקריבו או חטאות או עולות היה משל מועטת והמחצה האחר משל מרובות ואותו המחצה [שעומדות] להקריב לשל מועטת נתפרש מן המחצי שהקריבה כי הקנין מתפרשות בעשיית הכהן המחצה מהן משם אחד כלומר משום חטאת או משום עולה כמו שאמרנו ולפי שאין אנו יודעים אם חטאת הקריב ומה שנשאר נתפרש לעולה או אם עולה הקריבה ומה שנשאר לה נתפרש לחטאת לפיכך אין אנו יכולין למשוך מהן עוד להקריב שהרי יש כאן פרידים מפורשים שאין אנו יודעים פירושם אם חטאת אם עולה ומספק יתותו השאר כולן: **בין** משם אחד בין ב' שמות בין מאשה אחת בין משתי נשים. נ"ל פירוש' אחד שם אחד ואחד שני שמות באשה אחת ואחד שם אחד ואחד שתי שמות בשתי נשים כלומר שני שמות כשם אחת באשה אחת להקל ושם אחד כשני שמות בשתי נשים להחמיר שאם תביא אשה אחת שתי קנין לשני שמות ללידה ולזיבה והקריב הכהן המחצה מן השם האחד שהוא רביע מן הכל לא נתפרש המחצה האחר מאותו השם מפני הקרבתו והרי הוא כאילו הביאן כולן לשם אחד ללידה שלא נתפרשו עד שיקריב המחצה מכולן לחטאת או לעולה נמצאו שני שמות באשה אחת להקל. משא"כ בשתי נשים (ושם אחד) שאפילו הביאו שתיהם משם אחד כיון שהקריב הכהן המחצה מאשה זו שהוא רביע משתיהן נתפרש לאלתר המחצה האחר של אותה אשה

הגהות הב"ח

(ג) מפרש ד"ה פירשה נדרה וכו' ג' פרידין ב' למעלה ואחת למטה הס"ד: (ב) ד"ה קבעה נדרה וכו' וכן הדין שם נתחה להקריב יחד נדרה ומופנה פטורה בשני קינין וכו' לריכה להביא עוד שלשה פרידין כנ"ל:

יעיר קינו

ע) נ"ל אחד למטה ואחד לעולה. ב) מפשטי ולפ מלשתי היכא מיתמר שיקבוע ר' יהודה הכי דיש תמורה בשוף ועו' שאר המלך. ולולי דבכי הכא"ם היה נ"ל לומר דנוסחא משובשת מדמנה לו להכא"ם ז"ל דבכי הכי"א מתוליגים כי ע"פ הלמוד נוקמי היה לריך למזור שהכי מיתמ בתמורה פ"ג דחטאת אל ניכור שביכרו בעלים אינן מיתמ ע"ל ופי' ר"ש שהכי ר' שמעון פירש כן להדיא בתמנה. ג) נ"ל אחד למטה ואחד לעולה. ד) היה משל בעלם ג' קנים כנ"ל. ה) נ"ל עולות.

פי' הראב"ד

שתי חטאות ועולה א' ואינן ידועות והכל כאשר פירשתי למעלה ואין בהם הפרש: **ג בד"א** בחובה ובנדב' שנתערבו אבל חובה שנתערבה זו בזו א' לזו וא' לזו שתים לזו ושתים לזו ג' לזו וג' לזו מחצה כשר ומחצה פסול פ' קן סתומה של זו שנתערבה בקן סתומה של זו או שתים של זו ושתים של זו שנתערבו מחצה כשר ומחצה פסול שאם היו שתים לזו וב' לזו הרי הן ח' פרידין יקח מהן ד' ויעשה מהן שתי חטאות ושתי עולות ממה נפשך אם של אשה אחת הרי הן כדין נעשו ואם הם שתי פרידין לזו ושתים לזו הרי הן כשורות עולות לזו וחטאות לזו או חטאת ועולה לזו וחטאת ועולה לזו שכל אחת מהן ראויה לשתי עולות ושתי חטאות וזה יקרב לשם בעליו סתם אבל הארבעה פרידין הנשארות אינו יכול להקריבן כלל שאם בא לעשות מהן שתי חטאות שמא הן בנות זוגן של אותן חטאות שהקריב תחלה ואין הד' חטאות לאשה בשתי קינין והרי הן עולות שנעשו כמעשה חטאות ופסולות וכן אם יבא לעשות שתי עולות שמא הן בנות זוגן של עולות הראשונות והרי הן אינן ראויות לחטאת ואם יעשה אותן כמעשה עולות יפסלו: **אחת** לזו שתים לזו ג' לזו עשר לזו מאה לזו המוטט כשר בין משם אחד בין משני שמות בין מאשה אחת בין משתי נשים. גם זו על הטעם הראשון שאם יש לזו קן אחת ולזו שתים יקח שתי פרידות כשיעור המוטט שבהן ויעשה מהן חטאת ועולה

א) חובה שנים פוח ו' נמחק: ב) בפרשה כך דוד פ': ג) פסולין ושני חטאות ועולה נעשו: ד) לכהן מילו היה נמלך בה היה לריך: ה) הביאתו ונמלא נפסל פרידה אחת למטה ולריכה חיצא עמה נמחק: ו) פרידה אחת ויקרבנו: ז) הקנין אל נדר ואל נדבה פוריט: ח) כלומר כשנדרה הרי עלי קן פרידה אח המין שחביא אח"כ: ט) הטעון ושמחה ותיבה: י) קן אם אלא זכר להביאה: יא) זמן נמי אמביאה:

א] וחובה שנים בחטאת מחלה כשר ומחלה פסול כגון שמונה פרידין לחטאת שנתערבו בשמנה פרידין עולה וחלין חטאת הרי שנים עשר פרידין חטאת והתרבעה פרידין עולה והקריב חלין ג' פרידין למעלה כולן פסולין כי שמא כולם חטאות ואותם שמונה של מטה כשרים מסה שהרבעה של חטאת והרבעה של עולה פסולין והו חובה שנים בחטאת שנתערבו בשמונה חטאות הרי שנים עשר בחטאת ושמונה חטאות הס ושמונה אין כי אם הרבעה חטאות וגם זהו מטין שמחובה כשר שאין כשר אם אינו הרבעה חטאות. [חטאת] שנים בחובה כגון שאם עשר פרידין של חטאת ושמונה של חובה הרבעה פרידין של חטאת ושמונה ויש"ג למעלה וי"ג למטה ממין שבחובה כשר דשנים עשר של מעלה כולן פסולין שמא שנים עשר וי"ג של מטה ד' פסולין שמא עולות הן ושמונה חטאות כשרים ממה נפסך הרי חטאות כשרים בטין כל החובה אין עולה אין חטאת אם אינו הרבעה חטאות ומיהו חטאת שנים בחובה אין ליטבו מעטן חובה שנים בחטאת וכן תפרש הגמ' בחטאת] שאחריה. וה"ר רבינו מאיר] פירש שהקינין חטאות גבי חובה שנים בחטאת שהקינין היו חטאות שנים והחטאות שני פרידין ועשאן חלין למעלה וחלין למטה מחלה כשר ומחלה פסול כי שמא שני חטאות הן ועולה מן הטחטאות שני פרידין ועשאן חלין למעלה וחלין למטה מחלה כשר ומחלה פסול כי שמא שני חטאות הן ועולה. חטאת שנים בחובה כלומר חטאת פי שנים שנתערבו בחובה שהיה החטאות ד' פרידין והחובה שני פרידין ועשה חלין למעלה וחלין למטה הטטין שנתערבו בחטאת שנים עשר פרידין ועשה חלין למעלה וחלין למטה וחלין למטה ולכך תניא עוד שני פרידין בני יונה שעמה מביאה שלשה עולות מתוריס ופרידה מהן מעין חובתה ושני בני יונה לנדרה שהיה מסופקת לנו היו חיובים מחויבים להביא דשעודת נאו ולחומרא ולחומרא כמלוים ג"פ הוה. ותה עולה נדבה וחטאת שלי תבא זו עולה שני חטאת שלך. ואם תאמר תפילו לא הפרישה מחויב חיובים להביא דשעודת נאו ולחומרא ולחומרא כמלוים ג"פ הוה. ומ"ל